

[Svend Åge Petersen]

Men jeg ønskede at fremhæve, at der er tale om tre grupper af stoffer. Om den ene gruppe siger man – og jeg skal prøve at holde mig til teksten – at der foreligger tilstrækkelig klarhed, om den anden gruppe siger man, at stofferne formentlig er kræftfremkaldende, og om den tredje gruppe siger man, at de muligvis er kræftfremkaldende. Det, jeg hermed vil sige, er, at jeg godt kunne tænke mig, at man behandlede stofferne lidt afhængigt af disse tre grupper – frem for, som beslutningsforslaget lægger op til, at vi sætter det hele i én kasse og lovgiver efter det.

Sønderby (V):

Det er ikke første gang, vi behandler dette forslag, det er en genfremsættelse, det har været drøftet to gange før, og vi har begge gange fra Venstres side helt klart sagt, at vi kan være enige i intentionerne i forslaget om mærkning af kræftfremkaldende stoffer.

De sidste gange har vi henvist til de forhandlinger, der har været i EF. Sidste år blev et flertal enigt om, at vi måtte følge EF-direktiverne, når de kom frem. Det er jo det, der nu sker, og som ministeren henviser til. Vi har i øjeblikket 80 stoffer, der er mærkede med ordene »Kan fremkalde kræft« eller »Mulig fare for uhelbredelig skadevirkning«, og det er i overensstemmelse med de direktiver, som gælder i EF.

Som ministeren sagde, bruger vi jo også andre stoffer i fødevarerindustrien eller på anden måde erhvervsmæssigt, og der bliver også kontrolleret, og der bliver også mærket, så der er altså også andre steder, hvor man tager fat på de her problemer, end med dette forslag.

Det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at man vil mærke 220 stoffer, og om dem er man – som det også har været fremme i debatten her – ikke engang sikker på, at de er kræftfremkaldende. Jeg tror, det var Socialdemokratiets ordfører, der sagde, at om i hvert fald de 130 ved man det. Det tør jeg så ikke helt vide. Men der er altså blandt disse 220 stoffer en gruppe, for hvilken der er begrænset klarhed, og der er nogle, hvorom der ikke er begrænset klarhed over, hvorvidt de er kræftfremkaldende. Jeg er lidt bange for, at hvis man mærker alt for mange stoffer, får vi en udhuling af mærkningen af de virkelig farlige stoffer, og derved bliver forbrugerne ikke rigtig opmærksomme på det, hvis der sidder mærker på alt for

mange. Jeg tror, det er bedre, at man mærker dem, hvor man er helt klar over problemet. Det er jo ikke antallet af stoffer, som er mærkede, der er afgørende, men mere en klar mærkning af, hvad der er farligt.

Endvidere bemærkes det, at en del af stofferne på listen ikke benyttes i Danmark eller i de øvrige EF-lande, og så skulle det ikke være nødvendigt at mærke dem.

Vi har i øvrigt også, som ministeren siger, en anmeldelsesordning, som betyder, at når stofferne kommer ind, bliver de vurderet. Miljøstyrelsen undersøger hele tiden de stoffer, der kommer frem, og hvis der er problemer med nogle, kan man så prøve på at påvirke det øvrige EF til at sige: Jamen her har vi fundet et område, hvor der kan være fare for det, og så må vi mærke. Det tror jeg må være den vej, vi skal gå.

Vi har jo diskuteret vores prioritering på miljøområdet, og jeg er da enig med forslagsstillerne og også med den socialdemokratiske ordfører i, at det bedste er at forebygge. Men når vi ikke har garanti for, hvor meget det forebygger, tror jeg nok, at vi i første omgang må holde os til det svar, som ministeren gav, at nu følger vi EF-ordningerne fortløbende, og så lader vi Miljøstyrelsen kontrollere anmeldelsesordninger og andre ting, og så prøver vi via EF at få mærket de stoffer, som vi mener er farlige.

Derfor vil vi afvise beslutningsforslaget, men vi er selvfølgelig stadig væk tilfredse med, at man forsker i disse problemer, og så snart der er den mindste tvivl, må man diskutere det med EF-landene.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg blev lidt overrasket over hr. Sønderbys bemærkning: Hver gang der er den mindste tvivl, skal vi diskutere det med EF-landene. Jamen det, vi jo står med, er en liste over stoffer, hvor der er tvivl. Det er jo altså den bundne opgave. Jeg ved ikke, om Venstre har et andet syn? Enten er der tilstrækkelig klarhed over, at stofferne er kræftfremkaldende, enten ved dyreforsøg eller ved virkning på mennesker, eller også er der en risiko. Det er de stoffer, vi taler om. Der er altså en risiko, hr. Sønderby; den risiko eksisterer.

Det, vi så skal diskutere, er, om vi så skal vente på, at det forhandles videre i EF, eller vi, når vi kender den risiko, selv skal tage beslutningen